DE

OCIMASIA PULMONUM
EXPERIMENTIS NONNULLIS ILLUSTRATA.

DISSERTATIO
INAUGURALIS MEDICO-FORENSIS,

QUAM CONSENSU ET AUCTORITATE

RATIOSI MEDICORUM ORDINIS

IN UNIVERSITATE LITERARUM GRYPHICA

PRO SUMMIS

MEDICINA ET CHIRURGIA NEC NON ARTE OBSTETRICIA HONORIBUS

DIE IV. MENSIS JULII A. MDCCCXXXIX 1839

PUBLICE DEFENDET

AUCTOR

ROLUS GUILELMUS PAROW
GRYPHISVALDENSIS.

OPPONENTIBUS:

A. HESS, MED. DR.
J. MICHALSKY, MED. DR.
J. SCHILLER, MED. CAND.

GRYPHIAE,
YPIS FRID. GUIL. KUNIKE, REG. ACAD. TYPOGR.

EXCELLENTIAE

VIRI ILLUSTRISSIMI

DR. J. TH. DE SCHLEGEL

CAES. RUSS. MAJ. A CONSILIIS STATUS EFFECTIVIS,

ACAD. MED. CHIR. PETROPOL. PRAESIDIS, EQUITIS,

AVUNCULI CARISSIMI

E T

PRAECEPTORI SUMMOPERE COLENDO

VIRO ILLUSTRISSIMO HUMANISSIMO

R. F. L. HUENEFELD

EMIAE AC MINERALOGIAE PROFESSORI PUBL. ORD.,

CET.

HASCE

LITERARUM PRIMITIAS

PIO GRATOQUE ANIMO

D. D. D.

AUCTOR.

Prooemium.

Non tam ipsius docimasiae pulmonum studio, nam iis, quae saepe institui, experimentis organico-hemicis permotus, ad tractandas eas, quas haece ıca dissertatione traditurus sum quaestiones me con-erti. Ita factum, ut, quum illis ad enucleanda alia, djuvante aestumatissimo praeceptore ill. *Huenefeld*, ccupatus essem problemata physiologica, tum de-ıum nobis in mentem veniret, ut in docimasiam pul-ıonum illa accommodaremus studia. Quare, si illa ujus dissertationis pars, quae continet quaestionem ıedico-forensem de docimasia pulmonum, sive ju-icium de iis, quae in usum forensem instituenda int ad docimasiam pulmonum spectantibus experi-ıentis — non ita copiose et accurate videatur esse

tractata, id mihi profecto excusationi fore sper
apud lectores, quod hujus conscribendae dissertat
consilium minime ceperam critico munere funct
cui neminem sane, nisi bene peritum medicun
rensem esse parem putaverim. Potius id prae ce
egi, ut, quum mihi graves et ad instituendam
masiam pulmonum interdum prorsus necessariae
derentur esse observationes meae, hoc eos opus
traderem, quod valde exopto, ut medici fore
practici cum liberaliori, tum subtiliori examini a
judicio dignentur ac, si quid boni repererint,
possint conferre in ipsorum usum et commodum.

§. 1.

Introductio.

Diversarum inter se docimasiae (a δοκιμάζω
ploro) pulmonum vel pneobiomantiae (*Wildberg*,
πνέω, spiro, βίας vita, et μαντεία vaticinium) no-
num altera quidem angustior, nonnisi in cogno-
endis investigandisque mutationibus respiratione in
lmonibus effectis versatur, altera vero latius pa-
ıs, spectat ad inquirendas etiam reliquas respira-
ne effectas totius corporis mutationes[1]), ita ut
spirasse infantem, experimento pneobiomantiae in-
tuto, aut negetur aut affirmetur. Pneobiomantia
experimentum ad quaestiones criminales solven-
s institutum, quo, utrum infans jam mortuus edi-
sit, an post partum obierit, exploretur. Si
eobiomantiae experimentum instituamus, primum
thoracis convexitatem, tum, obductione facta,
diaphragma convexum respiciendum est, quo facto
docimasiam pulmonum progredimur. Quae qui-
n ipsa spectat ad colorem, expansionem et ambi-
ı pulmonum, ad sanguinem quo impleti sint, mu-
ımque ad reliquas totius corporis partes relativum

1) Roose, Grundr. med. gerichtl. Vorl. §. 46. Frankf. 1802.

pondus, porro ad pulmonum, quum dissecantur, strepitum scatentemque simul ex iis lympham. Postremo hydrostatica, ut dicunt, pulmonum subsequitur docimasia, id est: specificum pulmonum pondus eorumve aut solorum ipsorum aut una cum corde ac glandula thymus aut etiam singularum particularum aqua natandi submergendive facultatis exploratio. — E quibus, pneobiomantiae notioni docimasiae pulmonum notionem esse subordinatam, et hanc quidem alteram pulmonum docimasiae et universalis et hydrostaticae notione comprehendi, elucet. Quamvis autem, si firma et plena, quibus inniti possit inquisitio forensis, judicia elicere ex illis experimentis voluerimus, adeunda sint pneobiomantiae universalis auxilia: prae ceteris tamen gravissimum videtur, esse existimandum nobis, „specificum pulmonum pondus" criterium, quo, quum majore minoreve sint reliquae mutationes in constantiâ, aut comprobetur aut negetur infantis respiratio ac vita. Quam ob rem docimasiae pulmonum notione vulgo illa hydrostatica significatur.

§. 2.

Historia.

Galenus[2]) jam de discrimine inter foetus et neogeniti pulmones disseruit. *Harvey*[3]) vero primus

---

2) De usu part. corp. human. Galeni oper. omn. cur. Kühn Vol. I, c. VI.

3) Exercitat. de generat. animalium. Lond. 1651.

liscrimen illud accuratius designavit; simulque con-
endit, hinc recte conjici posse, num neogeniti aut
rivi aut jam mortui nati fuerint. Paulo post et *Th.*
Bartholinus[4]) edocuit, pulmones, qui spiritum non
raxissent, compactiores esse ac rubicundiores, quam,
jui spiritum traxissent et dixit, aeque ac si jam
ludum notum fuisset, illos in aquam injectos sub-
nergi, hosce contra in aquae superficie teneri. Aëre
utem atmosphaerico pondus pulmonum specificum
evius reddi *Joh. Swammerdam*[5]) primus demon-
travit.

Docimasiam pulmonum hydrostaticam instituen-
lam ad inquisitiones criminales in puncto infanti-
idii *Rayger*[6]) proposuit, quem contra *Ettmueller*
ulmones quoque, qui nondum traxissent spiritum,
quae satis profundae innatare contendit, qua ab opi-
ione tamen mox recessit. Primam pulmonum do-
imasiam in rebus forensibus Dr. *Schreyer*[7]) medicus
hysicus Cizae anno MDCLXXXII instituisse dicitur,
t annis MDCLXXXIII et LXXXIV plures facul-
ates medicae[8]), quae docimasiae pulmonum hydro-

---

4) De pulmon. substant. et motu. Hafn. 1663.

5) Tract. de respirat. usuque pulmonum. Lugd. Batav. 1677.

6) Miscellan. natur. curios. 1677. a. VI. Dec. 1, obs. 202. p. 299.

7) Erörterung und Erläuterung der Frage, ob es ein gewiss Zeichen, wenn eines todten Kindes Lunge im Wasser untersinkt, dass solches im Mutterleib gestorben. Zeitz. 1691. (Halle 1725 u. 45).

8) Praxis vulner. lethal. a D. Paul. Ammanno Prof. p. Francofurt. 1701 Dec. VI Art. Infanticid. p. 402.

staticae auctoritatem probarunt, *Raygeri* et *Schrey*
experimentis nituntur, dum Lipsiae medicorum or
simul quoque experimentis institutis, putredine n
leviores reddi pulmones, promulgavit. Non mu
autem post idem medicorum ordo [9]), et inter al
Zeller [10]) et *Bohn* [11]) docimasiam pulmonum infes
vere, quo factum est, ut *Ludovici* [12]), *Beyer* [1
Haller, *Leyser* [14]), *Teichmeyer* [15]), *M. Alberti* [1
Boehmer [17]) novas cautiones docimasiae adjicere

Deinde *Daniel* [18]) et *Ploucquet* [19]), eodem fe
tempore in pulmonum majus pondus absolutum

Valentini pandect. med. leg. Part. II, sect. VII, cas.
VII, VIII, IX.

9) Zittmann, medicin. forens. h. c. respons. facult. m
Lipsiae 1650—1700. Francof. ad Moen. 1706. Cent.
cas. LXV, p. 1289.

10) Dissert. infanticid. non absolvit, nec a tortura liber.
respir. facta in uter. tollit, pulmon. infant. in aqua su
sident. Tübing. 1691.

11) De offic. med. duplic. Liss. 1704. p. 661.

12) Constit. criminal. Carol. V etc. Hal. 1707.

13) Delineat. juris crimin. secund. const. Carol. Viteb. 171

14) Spec. 611 medit. 37 in medit. ad pandect. Vol.
Lips. 1740.

15) Instit. med. leg. vel forens., auct. a J. F. Faseli
Jen. 1767.

16) D. de pulmon. subsid. experim. prud. applicat. Hal. 172

17) Meditat. in constit. criminal. Carol. Hal. Magdeb. 174
§ VI.

18) Commentat. de infant. nuper. nator. umbil. et pulmo
Hal. 1780. sect. III, XXIX, p. 183. XXXV, p. 200.

19) Abhandl. über die gewaltsamen Todesarten. Tübing. 17
und 1788.

piciendo majoremque amplitudinem, quam ex san-
uinis affluxu inter respirandum illi capiunt, nova
ocimasiae signa afferre conati sunt. *Daniel* enim
ulmonum, qui respiraverant, majus pondus absolu-
m ac majorem thoracis pulmonumque extensionem,
loucquet inprimis majus absolutum et ad reliquas
orporis partes majus relativum pondus (pulmonum,
ui spiritum traxerant, ponderis proportionem ad
liquas corporis partes relatam fere 1 ad 70, eorum,
ui non respiraverant 2 ad 70 sive 1 ad 35 esse
cit) signa respirationis factae certa habere voluit.
uae quum mutationes negari nullo modo queant,
nime tamen nec ponderis nec amplitudinis certa
ensura est definienda, *Knebel*[20]), qua re haecce
perimenta minoris remanserunt momenti. *Fase-
s*[21]) et *Baumer*[22]) in pulmonum colorem prae-
imis respici voluerunt, quod *Büttner*[23]), tamen
n in dubium vocare suadet. *Loder*[24]) respiratio-
; factae signa in pulmone dextro primum apparere
it, et *Wildberg*[25]), praeprimis in thoracis am-

0) Grundr. der poliz. gerichtl. Entbindungskunde, 2tes Bndch. Berlin 1803.

1) Teichmeier, l. c. § 185 et 87.

2) Acta philos. med. soc. acad. scient. Hassiat. Francof. et Lips. 1771. §. 9.

3) Vollständige Anweisung, wie durch anzustellende Besichtigung ein verübter Kindermord auszumitteln sei, mit Anmerk. von Metzger. Königsberg 1804. S. 74.

4) Anfangsgründe der med. Anthropologie u. St. A. K. Jena 1791. S. 479.

5) Ausführliche Darstellung der Lehre von der Pneobiomantie etc. Leipz. 1830.

plificationem jam prius laudatam respicere iube simulque, quomodo ea sit definienda accuratius demonstrare studet. *Jerico*[26]) primus observavit strepitum crepitantem inter pulmonum sectionem.

§. 3.

Pneobiomantia in inquisitionibus criminalibus de infanticidio raro quoque de rebus hereditariis adhibetur. Prioribus aevis, ubi tortura utebantur in inquisitionibus forensibus docimasia pulmonum permagnam habuit potestatem, quoniam indicia ex ejus experimentis prolata, ut reae tortura aut morte mulctarentur, facile efficere poterant. Ex quo autem abolitus est ejus usus; id solum inquisitionis administrae docimasiae pulmonum relictum est muneris, ut, quae sceleris essent condemnatae, eae facilius ea possent moveri ad confitendum. Ceterum nunquam aliud quid a docimasia pulmonum poterit postulari, quam ut simpliciter neget aut affirmet — unde scilicet nondum convincatur infanticidii mater — vivum editum esse infantem. Quando vero docimasia pulmonum affirmaverit, infantem vivum esse natum, multa alia adhuc argumenta jureconsulti hodierno tempore a medicina forensi sibi suppeditari postulant, ut inquisitionem ad finem perducere et sententiam formare possint. Huc pertinet, ut medicus forensis non solummodo causam mortis violentam investigationibus a se instituendis detegat, eam-

26) Alberti J. P. M, Tom. V, Cas. 4, p. 76.

ue certe signis physicis comprobet, sed etiam de-
ionstret, violentiam neonato organismo illatam cul-
osam aut dolosam vel re vera esse vel pro tali
osse haberi, ne mors neonatorum, qui fortuito ac-
idit, cum morte violenta, neve mors violenta acci-
entalis cum morte violenta culposa aut dolosa in
oro commutetur. Ubi nam autem sint fines con-
tituendi inter certas et probabiles pneobiomantiae
xperimentarum judiciorumque rationes nunc erit
isserendi locus.

CAPUT I.

De legibus physiologicis, quae docimasiae pulmonum ansam praebuerunt.

§. 4.

Pneobiomantia autem nititur hocce placito phy-
ologico: etiamsi minime possit respirare nondum
atus infans, tamen neonatorum quidem nullo modo
ervari posse vitam, nisi respirando. Hoc igitur
robatur;

1) foetum partu nondum editum respirare non posse; et
2) non sine respiratione servari posse neonati vitam,

mulque vitam et respirationem in organismo neo-
ato inseperabiles esse. Quorum quidem unum quod-
ue principiorum videtur nunc subjiciendum esse
xamini speciali, pro cujus ratione et judicio con-

firmatam tum demum feremus sententiam de fid
quae docimasiae pulmonum sit tribuenda.

§. 5.

Mazzini[27]) et *Zeller*[28]) infantum integris o
velamentis inclusorum clamorem se audivisse co
tendunt. Alii quoque multi et prioris et nostra
aetatis medici obstetricii v. c. *Osiander*[29])
Schmitt[30]), *Thilenius*[31]), *Bredenoll*[32]), *Si
bold*[33]), *Ficker*[34]), *Knape*[35]), *Wigand*[36])
Zitterland[37]), respirasse foetum durante partu a

27) Tract. de respirat. foet. in Opp. T. III, p. 60.

28) l. c.

29) Osiander, Denkwürdigkeiten, Bd. 1, §. 67. — Göt tinger gelehrt. Anzeig. 1809. Bd. 1, S. 150.

30) Schmitt, Neue Versuche und Erfahrungen über die Ploucquetsche und hydr. Lungenprobe. Wien 1806. S. 173.

31) Thilenius, Loder's Journal für Chirurgie Bd. 4, St. 4, S. 638. Jena 1806.

32) Bredenoll, Journal für Geburtsh., Frauenzimmer- und Kinderkrankh., herausg. von Siebold, Bd. III, St. 3, Nr. 3.

33) Siebold, ibid. Bd. I, St. 3, S. 581.

34) Ficker, Beiträge zur Arzneiwiss. etc. Heft 2, S. 123. Münster 1802.
— Salzb. mediz. Zeit. 1804. Bd. 1, S. 239.
— ibid. 1810. St. 44, Beilage.

35) Knape et Hecker, krit. Jahrb. d. St. A. K. Bd. 2, Thl. 1. Berlin 1806.

36) Wigand u. Gumprecht, Hamb. Magazin für Geburtsh. 1807. St. 1.

37) Zitterland, Hufeland's Journal, Febr. 1833, S. 89.
— Henke's Zeitschr. für St. A. K. Bd. 4. S. 237.

rmant, et infantis clamorem auribus se percepisse cunt, et quidem mox, postquam defluxerint aquae, ox, postquam aut infantis caput introisset vaginam, it prorsus natum esset collo tenus.

§. 6.

Haud posse respirare neque clamare infantem tegris velaminibus inclusum, id, credo confiteri nnes, qui non ignorent, aërem, quo quidem deiente respirandi nulla sit facultas — nisi branhiati instar animalis foetum ex lympha amnios, in ua quidem aër inest, aërem extrahere putarimus — netrare nequaquam posse ovi velamenta. Omitto itur hic fusius disserere de falsis illis observatiobus, quas debemus virorum *Mazzini* et *Zeller* roribus.

§. 7.

Subtilius contra id erit disquirendum, num rante partu infans respirare possit, quum, etsi viris fide dignissimis factae proditaeque sunt eae servationes, quibus respiratio inter partum funtur, a nonnullis aliis tamen, uti *Camper* [38], *eckel*, *Metzger*, *Remer* [39], *Albert* [40]) puris putis roribus, adscribantur, quum sequantur auctorita-

8) Camper, von den Kennzeichen des Lebens und Todes bei Neugebornen. Frankf. und Leipz. 1777. Abth. 3.

9) System der ger. Arzneiwissenschaft, entworfen von Metzger, berichtigt von Remer. Königsb. u. Leipzig 1820. §. 310, a.

0) Henke, Zeitschr. für St. A. K. 1837. 2tes Heft, S. 397.

tem hypothetici hujus placiti: justam respirandi ca
sam, deficientibus adhuc primariis extra uterum r
spirandi conditionibus, non reperiri neque ob com
pressos thoracis musculos posse dilatari ad respira
dum pectus, sicut etiam exteriores nimis arcte int
se constrictas esse partes genitales, quam ut e
aërem in uterum usque transmitterent.

Quamquam vero nobis videtur id posse co
cedi, musculis ob partus dolores nimis compressi
non posse dilatari ad respirandum foetus pectu
impedirique ita, quominus respiret; tamen quotie
cunque remiserint dolores, saepenumero invenimu
uterum valde remisse circumcludere foetum, und
oriri potest respirandi facultas, etiamsi respiran
cupiditas influente aëre non excitetur. Porro,
desunt foetui conditiones, id est necessitas vel cu
piditas respirandi, in sanguinis nervorumque syste
mate, tamen negari non potest, insolita aëris irrita
tione, si modo is penetraverit ad foetus spiramenta
posse quidem illo, quod diximus temporis spatio
adesse respirandi facultatem. Quibus e causis e
experimenta ab *Albert* [41]) instituta — quibus jam
nata collo tenus retulit in vaginam, quae mox pe
rierunt, animalia, — non multum comprobant, quod
ipse quidem haud negat. — Fortasse ita experien
dum fuerit in animalibus parturientibus, ut, liquore
amnios derivato, ad foetus respirationis ostia aër
adducatur atque ille, antequam finitus sit partus,

41) l. c. S. 398.

terficiatur. Respirationem tamen censeo, tam in-
gram, illa conditione perfici non nisi rarissime
sse, ut per docimasiam pulmonum possit cognosci.
uem ad finem fortasse canalis vitrei atque aqua
pleti partem extremam conjungas cum altero et
idem elastico, qui eligatur infundibuliformis, eos-
e ita componas, ut formato aut recto aut acuto
gulo alterius canalis infundibuliformem finem ad-
eas ad foetus respirandi aperturas. Quibus qui-
m paratis ita atque institutis, si qua altius assur-
t aqua vel reciprocetur, ea re mihi facile posse
letur colligi, respirare foetum. Atque hujus insti-
ndi experimenti erit sane opportunus locus et occa-
in scholis eorum, qui docent artem veterinariam.

Accedente vero aëre in uterum usque et in-
tis spiramenta, nullam tamen esse respirandi
ultatem puto, nisi quam opportunissimis, quae,
quando, tantum rarissime observantur, conditio-
us. Inter eas autem praecipue esse videtur refe-
ndus aër in partes illas, vel manibus parturienti
xilium ferentibus vel aut funiculi umbilicalis aut
is cujuspiam extremae corporis partis prolapsu
vectus, vel etiam foetus in utero materno situs
n facie praevia, intranti aëri apta.

Ceterum, si manibus latum fuerit parturienti
xilium haud ullum credo facile posse ejusmodi
um referri ad inquisitionem forensem. Partum
em, in quo supra dictae conditiones, aëris in-
itui in uterum maternum et ad foetus os et nares

usque faventes conveniunt, sine manuum au
perfici posse, invenitur quidem, sed tamen rarissi

Idcirco quoque credimus, observationes a n
tis medicis relatas, scilicet clamasse infantem
utero, errori adscribendas esse, quum facilli
praesertim adhibito manuum auxilio, strepitus q
piam possint audire [42]), nec minus flatus parturi
tis aliaque in vicinia ejus acta, quae omnia tanqu
raucus infantis clamor saepius possint sonare.
multis autem casibus ii, qui rem tradiderunt,
non interfuerunt, sicut in aliis aut omnino non
stituta erat obductio infantis, aut, si instituta e
infantem respirasse non comprobaverat [43]). In q
bus rebus eo faciliores esse errores putare no
liceat, quo rarius sane accidere solent conditio
illae respirationem in utero adjuvantes, quum
per labia pudendi arctissime inter se adstricta,
per vaginam sanguine et pituita conglutinatam, n
nisi difficillime perveniat ad os naresque foet
cujus adhuc in utero relictum sit caput.

§. 8.

Si vero denique descenderit caput in vagina
efficiturque solius capitis partus, in arctissimo spa
invenitur pectus, neque ullo modo ita dilatari

42) Albert, l. c. p. 206.
43) Stühling, Froriep's Notizen aus dem Gebiet der Natu
und Heilkunde, Bd. XXV, Nr. 2.

posse videtur, ut respirandi facultas subsequatur[44]). Nihilominus foetus clamorem et respirationem in illo temporis momento observasse sese voluerunt *Haller*[45]), *Hunter*[46]), *Osiander*[47]), *Hagen*[48]), *Ploucquet*[49]), *Boudeloque*[50]), *Schmitt*[51]), *Richter*[52]), ac sane, quae viderunt, ea ratiocinando refutari haud posse arbitror. Attamen cum *Alberto*[53]) consentire nihil liceat, utpote qui foetum, iis tenus, quas nominavi, partibus natum, omnino natum esse habendum censet, quum, si jam eo usque progressus sit partus, nunquam diu retineatur partus perfectus, nisi infaustissimis rerum momentis[54]).

---

44) Wildberg Decision. quaest. dub. de inf. neogenit. cum rationib. decidendi ex scient. med. desumt. Goett. 1808. S. 259.

45) Elem. phys. corp. hum. Tom. VIII, Lib. XXXIV, Sect. 10, §. 55.

46) Ueber die Beweise des Kindermordes, in der Samml. auserles. Abhandl. z. Gebr. pr. Aerzte herausg. v. Kapp, Bd. XI, St. 2, S. 211, neue Ausg. Leipz. 1789 — 807.

47) Annalen der Entbindungs-Lehranstalt zu Göttingen, Bd. 1, St. 1, und Bd. 2, St. 1.

48) Erläuterungen seines Vers. eines neuen Lehrgebäudes der prakt. Geburtsh. Berlin 1793. Nr. 10, S. 157.

49) Comment. in proc. criminal. Sect. II, §. 109, et Abhandl. über die gewalts. Todesarten etc. 2te Aufl. Tübing. 1788.

50) Anleitung zur Entbindungskunst, übers. von Meckel. Leipzig 1783. S. 333.

51) l. c. p. 413.

52) Synopsis prax. medico-obstetric. Moscau, 1801.

53) l. c. p. 413.

54) Teichmeier, l. c. cap. XXIV, p. 241.

§. 9.

Quibus rebus perscrutatis sententia illorum, qui negant *posse* respirare nisi natum foetum, infirma omnino videtur esse. Interea censeo, respirationem infantis durante partu docimasia pulmonum vel nunquam vel rarissime probari posse, quum respiratio infantis uterina fere nunquam locum habere possit, nisi in parturientibus, quae aliorum auxilio ad perficiendum partum egent, quod simul, si parturientibus allatum est, infanticidium ejusque suspicionem prohibebit, — et, quum respiratio infantis, cujus caput jam e vagina provenerit, a vita ejus extra matrem non discrepare videatur.

§. 10.

Vitam eorum, qui modo sunt nati, servari posse sine respiratione per aliquod tempus, negari non potest [55]), si quidem retardato aut nimis graviter impedito partu, foetus in statu infirmitatis vel lipothymiae vel asphyxiae natus fuerit, vel si aëri viam aperientia ostia pituita aut liquore amnios occlusa sint, et tum demum neonatus respirandi facultatem assequatur, postquam artis auxilium accesserit — porro, si vitium quoddam primae formationis adsit in pectore aut abdomine [56]), quo impediatur infans, quominus respiret. Huc spectant quoque illae observationes, quae docent, infantem na-

55) Henke, Lehrbuch der ger. Medicin. Berlin. 1835. §. 321.
56) Ploucquet, Commentat. p. 302.

um vivum ac sanum ante primam inspirationem et nte aëris atmosphaerici ad pulmones introitum s. d. *puria suffocatione* necari posse, v. c. si pariant ;ravidae, dum in balneo versantur et foetus immer-itur aquae eo temporis momento, quo nascitur [57], el si foetus simul cum ovi velamentis editus impe-iatur, quominus respiret, vel si nato capite os et ares infantis ab impia parturiente manibus tegun-ur et clauduntur, ne infans respirare nec aër at-nasphaericus ad pulmones pervenire queat; fide ob-ervationum, quas *Harvey* [58]), *Stalpery van der Viel* [59]) et *Camper* [60]) fecerunt. Ex dictis obser-ationibus sufficienter elucet, et extra omnis dubi-ationis aleam positum esse videtur, infantem vivum t quoque sanum nasci, et antequam respiraverit iolenter occidi posse. Ergo in hujusmodi casibus nfanticidium fieri posse constat, dum docimasia ulmonum in injustum matris favorem infantem post artum non respirasse et mortuum a matre editum sse testatur. Num infanticidium hujus generis — uia incertum est et nullo modo probari potest, um infans, ante respirationem occisus, ad per-ectam respirationem et ad integram vitam extra natris gremium pervenisset — crimen levioris no-ae et nullo modo homicidium nominandum et qua

57) Henke, Zeitschr. für St. A. K. Bd. 2. S. 10.

58) De generatione animal., p. 356.

59) Observat. varior. Cent. II. p. 355.

60) Von den Kennzeichen des Lebens und Todes. Aus dem Holländ. von Herbell. Frankf. 1777, S. 36.

tale mulctandum sit [61]), est quaestio juridica, quae ad medicinam legalem non spectare videtur, cujus examen jurisconsultis ac legislatoribus submittendum esse puto.

CAPUT II.

De certis mutationibus, quae in organismo neonatorum respiratione provocantur.

§. 11.

Pulmonum thoracisque in neonatis ante respirationem hicce invenitur status:

a) Thorax planior, ejusque cavum angustius.

b) Diaphragma majorem convexitatem in pectoris cavum, majoremque concavitatem in abdominis cavum vertit, quia abdominis intestina pulmonibus collapsis non impediuntur, quominus diaphragma reprimant.

c) Pulmones collapsi in posteriore pectoris cavi parte remanent, margine suo interiore pericardium vix attingunt, colorem prae se ferunt fuscum caeruleo rubrum, substantia eorum est compacta, dum secantur minor in iis animadvertitur sanguinis quantitas, qui e vasis solis nutrientibus effunditur, quum arteria pulmonalis nullum adducere possit san-

---

61) Schmidtmüller, Handbuch d. St. A. K. Bd. 2. S. 1[...] Landshut 1804.

minem pulmonibus ante respirationem factam; pondus eorum ad reliquas corporis partes relativum minus reperitur, praeprimis autem

d) pulmonum pondus specificum gravius, quam aquae, ita ut ea submergantur.

§. 12.

Respiratione autem facta hocce modo neonati thoracem pulmonesque invenimus mutatos:

a) thoracem externe convexiorem, interne concaviorem et cavum ejus amplificatum reperimus.

b) Diaphragma minore convexitate in pectoris cavum prominet, quia reprimitur a pulmonibus aëre inflatis et extensis.

c) Pulmonum volumen aëre inspirato ita extensum et amplificatum apparet, ut pericardium obtegant, omneque fere pectoris cavum impleant.

d) Pulmones colorem ostendunt pallidiorem, substantiam molliorem et elasticam; dum dissecantur, strepitus animadvertitur crepitans ex aëre prorumpente, sanguisque scatens spumas agit.

e) Pulmonum pondus, ad reliquas corporis partes relatum, gravius evadit, quod per sic dictam parvam sanguinis circulationem, respirando excitatam, pulmones multum receperunt sanguinis.

Haec vero signa nec semper sunt constantia, nec adsunt certi differentiarum et modo dictorum discriminum limites, quum mutationes, quae respiratione efficiuntur, non semper distinctae appareant, potissimum si respiratio imperfecta erat, quod sae-

pissime in neonatis, durantibus primae vitae hori vel diebus occurrit. Interdum, licet rarius pulmo nes, qui nondum respiraverant, eandem fere prae s ferunt faciem, quam ii, qui respiraverant. Quo et mihi, nuperrime infantis pulmones, cujus morter octo jam dies ante partum sese sensisse mater con tendit, obducenti occucurrit. Apparuerunt enin pulmones totum pectoris cavum explentes, pericar dium obtegentes coloremque trahentes pallido-ru brum. Quare in illam demum mutationem *praepr mis* respiciendum censeo:

f) quae pulmonum pondus specificum it levius reddit, ut una cum corde et glandula thymu in vase satis profundo et amplo aquae innatent quod si non fit, pulmones solos vel saltem singul eorum segmenta aquae innatare videmus. Aëren enim, quem pulmones inspirando traxerunt, nun quam exspirando penitus reddunt, sed maxima eju pars in cellulis aëreis remanet atque extensos serva pulmones; imo etiam tam firme retinetur in iis aër ut, quum pulmones prelo quam maxime et ita com primantur, ut chartae scriptoriae instar tenues fiant haud prorsus possit exprimi, id quod eo elucet quod pulmonis particulae ita compressae aquae in natant. Coquendo autem pulmones cum aqua aë expelli e pulmonibus videtur, quum coctae ejus pe quinque ad decem minuta particulae postea fundum vasis petunt. Nec minus aër expellitur putredine si quidem satis progressa sit, ita ut collabantur ve siculae pulmonales. Nam catuli cujusdam fere oct

ies nati pulmones conservati in pauxillo aetheris ulphurici, qui omnis mox evaporavit, putride *multrig)* olentes, aqua extemplo submergebantur. nfantis cujusdam, qui respiraverat, pulmonis parcula aetheri sulphurico injecta, modice jam putreacta eo ferebatur, octo tamen dies post, putredine lius particulae jam adaucta, submergebatur. Qua x causa non stricte videtur contendendum, putreine pulmones non ponderosiores fieri posse, namue haud idem est, ut *Remer* [62]) opinatur, quod unc ponderosiorem nunc leviorem reddit pulmonem, uum levior reddatur pulmo, si extenditur aura puida, gravior autem, si collabuntur vesiculae pulonales, quo fit, ut expellatur aura iis contenta. ultum tamen tempus ad omnes putrefaciendas pulonum partes requiritur.

CAPUT III.

Experimentorum a me institutorum ad neonatorum respirationem factam vel non factam probandam enumeratio.

§. 13.

Totus integer pulmo, qui respiraverat, sine orde et glandula thymus, sicut et singulae ejus

---

62) l. c. §. 331. n.

particulae, imo etiam sanguine impletae, in infant suffocatione mortuo, aquae non solum, sed etia oleo therebinthinae, ponderis specifici 0, 85—8 spiritui vini rectificatissimo, 0, 80 et aetheri su phurico 0, 71 innatabant. Aethere tamen interdu submergebatur pulmo, praecipue ex infante suffoc tione mortuo desumtus.

§. 14.

Pulmonis, qui spiritum traxerat, particula aquae calidae injectae intumescebant, et simula aqua fervere incepit, spuma circumdabantur, qu bullis aërophoris formabatur prosilientibus e pulm num particulis. Pulmonis, qui respiraverat, part culae aride calefactae (fornaci impositae) int mescebant.

§. 15.

Pulmonis, qui respiravit, segmentum lent opticae *(Lupe)* ope, quum inspicias, tenuibus sp mae bullis obtectum apparet. Quod phaenomen in omnibus experimentis, a me institutis, semp observavi, ita ut pulmo, qui respiraverat, ab ill qui non respiraverat, etsi folle inflatus esset, disti ctissime hoc modo discerni potuerit.

Adjuvante humanissimo Dr. *Creplin* segmen pulmonum minutissima per microscopium inspex quo tamen, quum hae particulae ipsae ad observa dum magis comprimerentur necesse esset, nulla assecuti sumus summam certam. In pulmonis pa

chymate, qui spiritum traxerat, rotunda quidem ovalia observata sunt intervalla, haud dubie bronriis persectis conformata, quae tamen signa minore erunt constantia.

§. 16.

Quamquam nullo pulmone ex foetu in utero mano mortuo desumto et tantopere jam putrefacto, aquae innataret, usus sum, tamen secundum, ae institui, experimenta concludere mihi liceat: natandi facultas e bullis, putredine exortis, proiscitur, eas facillime eo deleri posse, ut aquae loratae injiciantur pulmonis particulae. Particulae mes pulmoni, qui spiritum traxerat, exsectae, ximopere jam putrefactae, mox foetidum et pudum, quem antea prae se ferebant odorem, non plius reddebant, aquae vero innatavere. Item lmonis putrefacti, qui nondum respiraverat, parulae in aqua chlorica mox putridum omnino objiunt statum et demerguntur aqua.

His autem in experimentis aqua oxymuriatica icinali, quae gase oxymuriatico aqua absorbto patur, utaris necesse est, neque Chloreti calcariae lutione, quum ex illa, quae formantur salia, v. c. lcaria muriatica et chlorinica, in pulmonis intrent renchyma, quo fit, ut pulmo, ponderosior reddis, aqua demergatur, quod mihi inter experimenta ntigit. Si vero pulmonis particulae longum per mpus in aqua oxymuriatica remanserunt, glauca cum eas formatur membrana, quae denique can-

dida plane redditur. Pulmo, qui respiraverat, p
quam octo pluresque dies in aqua oxymuriatica
lictus est, crassa plane obtectus membrana cand
aqua ferebatur, contra pulmonis, qui nondum
ritum traxerat, particulae primum quidem deme
sunt, octo vero horas illic relictae sursum latae
et aquae innatabant, tali tamen modo, ut superfic
ejus vix assequerentur ac vase, cui injectae era
agitato, solum peterent ac nonnullis praeterla
diebus immobiles in solo remanerent. Hujusce
monis particulae non tam sunt mutatae, quam
monis qui respiraverat et magis naturalem retin
runt colorem, qui paullo clarior tantum evasit,
circa eas crassa illa se conformavit membrana.

§. 17.

Priusquam experimenta supra enumerata in
tui, atmosphaericum aërem pulmonibus immiss
directe ostendere mihi proposui. Quem ad fin
Indigo solutionem Calcaria et martis vitriolo

℞ Indig. prt. jβ
Calcar. ustae prt. iij
Vitr. Mart. prt. ij
Aq. bullient. prt. LXXX — C

subflavam redditam, hocce modo desoxydata
(quae in aëre atmosphaerico mox iterum oxyda
simulque caeruleum recuperat colorem) in vit
qui jam respiraverat, pulmonis bronchos sipho
ope injeci. Massa injecta primum in superficie p
monis sparsim viride pellucens in caeruleum n

iit colorem. Pulmonibus desectis item maxima oris pars fere caerulea apparebat, in singulis locis nen, praecipue, ubi majora distinguuntur bronia, flavus observabatur color, imo etiam, postam longius per tempus in partem sectam aër atsphaericus suum exercuit influxum. Injectione isdem fluoris in vituli, nondum nati, pulmones ta, color ejus non mutabatur. Idem experimena in catulorum pulmonibus, qui jam respiraverant suffocatione mortui erant itemque in pulmonibus antis, qui spiritum nondum duxerat, institui, ut gis in lucem prodiret discrimen. In utroque aua pulmone massa injecta nullam passa est mutanem. Causa, quae Indigo oxydationem prohibuit, mortem, suffocatione adductam et in pulmones iguine ita repletos transferenda nobis visa est, od verisimile videatur, tali in morte oxygenium ne e pulmonibus a sanguine absorberi, et Acim carbonicum ac Nitrum solum remanere. Quam causam idem experimentum ad pulmones vituli sque recens mactati repetitum. Massa tamen in uli pulmones injecta omnino immutata remansit, ae in suis pulmones injecta est, parum fuscoidis est mutata. Quo facto experimentum frustra titutum videtur. Causam, qua Indigo, quominus ydaretur, impediebatur, evolvere, difficillimum apruit. Quum autem varia elementa organica, praeue putrida, minorem Indigo oxydationis gradum undum adjuvent usque ad colorem solum viridem *ıdiggrün)*, hoc in pulmonibus muco praesente per-

fici verisimile videtur. Quod et eo comproba quod, dum pulmo, qui respiraverat, in minutiss segmenta dissectus et in mortario tam fortiter c tusus, ut mucus exprimeretur, dehinc cum soluti Indigo mixtus, solutionem viridi tantum colore tin etsi mixtio in vase aperto, in quod atmosphaer aër intrare poterat, instituebatur. Quamquam v hoc experimentum non successit, tamen silenti praeterire nolui, quia demonstrare potest, hoc m docimasiae pulmonnm nullam afferri posse utilitat

CAPUT IV.

De falsis e docimasia pulmonum dec cendis argumentationibus earumqu emendatione.

§. 18.

Ex iis, quae in cap. I tractavimus, elu observationes de respiratione uterina et de vita n natorum sine respiratione facta, nonnullis in casi argumentationes, e docimasia pulmonum deducen incertas et falsas reddere posse. Etsi casus illi raris tantum adscribantur, aut exceptioni cuidam cesse videatur, attamen causae errorum, qui i facile ortum ducunt, nullo modo corrigi et em dari possunt, quum in foro de detegendo crim infanticidii agitur. Hi casus, qui si occurrun medicos forenses et judices facile in errores in cere possunt, prae caeteris justas causas prael

nt, quibus medici forenses et jureconsulti commo-
rentur, ut docimasiam pulmonum non nisi pro
cipite experimento haberent, quo idcirco hodie in
ro non utuntur ad infanticidium probandum, sed
lummodo ad ejus detectionem adjuvandum.

§. 19.

Praeter dictas multae aliae causae occurrere
ssunt, quae falsam e docimasia argumentationem
icere valent, quae vero — uti credere nobis licet —
experimentis a nobis institutis emendationem ca-
re possunt. Quum enim contendatur, pulmones,
i spiritum non traxerunt, eadem posse uti condi-
ne eademque afferre signa, ac ii, qui respirave-
nt, hi ultimi vicissim eandem conditionem eadem-
e prae se ferre posse signa ac illi, qui non respi-
erunt, falsa inde efficietur sane argumentatio, si
vera tales pulmones distingui inter se non possint.

Itaque a nobis examinandae erunt illae condi-
nes, e quibus dubium de distinguendis pulmoni-
s, qui spiritum traxerunt et qui non respiraverunt
oficiscitur, respiciendumque, quomodo hoc dubium
iendetur.

§. 20.

I. *Causae, quae in infantibus, mortuis natis*
spirationem falso testari possunt, occurrunt:

1) Si putredine pulmonum parenchyma aëre ex-
tensum est.

2) Si partui, jam mortuo edito, aër est in
3) Si pulmonum parenchyma vitioso mutatu
emphysemate.

§. 21.

Ad 1. Physices respondet legibus, co
quod aqua injectum demergitur, specificum p
deminui, si cum corpore leviore conjungitu
inde volumen illius adaugetur. Quum vero aë
tredine formatus pulmones extendere eosque
res possit reddere, nulla existit causa ut expl
nes a *Boessel*, *Baumer*[63]), *Jaeger*[64]), *Fran*
factas, pulmonum ambitum ita augeri posse,
minuto eorum pondere specifico aquae innatan
cultatem nanciscantur, refutemus, etsi explora
ab aliis *Schmitt*[66]), *Hebenstreit*[67]), *Teichmei*
Metzger[69]), *Camper*[70]), *Albert*[71]), institutae
tradicere videantur illis; unicum enim exper
tum, e quo natandi facultas putredine infla

63) Acta philos. med. soc. acad. scient. Hafn., Vol. I.
coT. 1771.

64) Disquis. med. for. qua cas. et annotat. ad vitam
neogeni dijudicand. facientes proponuntur. Ulm 17

65) Knape's und Hecker's krit. Jahrb. d. St. A. K.
Th. 2.

66) l. c.

67) Antropol. med. leg. vel forens. Lips. 1759.

68) l. c.

69) System der ger. Arzneiwiss. Königsb. 1793.

70) l. c.

71) l. c.

monum elucet, plus valere ad hanc rem proban- a videtur, quam cetera omnia experimenta, qui- facultas natandi illa, putredine adducta, defuisse aruit.

Putredo tamen in superficie pulmonum primum ritur, ita ut illa bullis aërophoris, quas *Remer*[72]) ito premente delendas esse putat, obtegatur, dum enchyma interius omnino remanet integrum, quod e experimentis cognovi. In universum autem pul- nes sero demum transeunt in putredinem, inter nia viscera postremo[73]) et [74]).

Ex iis autem, in §. 16 relatis, contendere mihi cat, si natandi facultas e bullis, putredine exortis, ficiscitur, eas facile deleri posse eo, ut aquae oretae injiciantur pulmonis particulae; nec tamen respiciamus, necesse est, in illas, quas illic 16 commemoravi, mutationes, aqua chlorata in monibus, longius per tempus in ea relictis, ef- tas, quum ad docimasiam pulmonum instituen- ı, pulmones per duodecimam usque ad quar- horae partem in aqua chlorata relinqui jam suf- at:

Quam ob rem pulmonum docimasiam cum in- tis aliquot menses jam mortui, pulmonibus, qui

---

²) l. c.

³) Metzger, Gedanken über die Lungenprobe, in Loder's Journal Bd. 2, St. 1, S. 144.

⁴) Gumprecht in Hufeland's Journal Bd. 24, St. 4.

magnum putredinis gradum jam asseculi sunt nil
lominus institui posse, propter experimentum sup
(§. 16) relatum et ejus sequelas existimo. Si p
tredo autem eo progressa sit, ut parenchyma pla
appareat destructum, nulla, ut elucet, docimas
legalis potest adhiberi.

§. 22.

Ad 2. Pulmones infantum ante partum m
tuorum aëre posse inflari, alii quidem negarunt, a
tamen experientia probarunt. Hujus autem rei co
troversia nunquam exarsit alacriter, plurimi poti
autores partim sine argumentis, partim errore f
tasse ducti [75]), inflari posse tales pulmones cont
dunt; omnes vero, imperfecte tantum illo modo p
monum inflari, fere consentiunt [76]) et [77]).

Roederer [78]) jam prius, inflari posse pulmon
artificiali ratione pertinaciter negavit, sicuti et *E*
benstreit [79]) nuperque *Magendie, Leroy* et *Dumeril* [8
multa instituerunt in animalibus experimenta, ut
monstrarent, partim hanc agendi rationem esse al
nam ad animum revocandam, partim in eorum sc

---

75) Bohn, in Valentin Pand. med. leg. P. II.

76) Pyl, Aufs. u. Beob. aus der gerichtl. Arzneiwiss. B
und 8. Berlin 1784—93.

77) Elwert, Frankf. med. Wochenblatt, 1786, Nr. 289.

78) Obs. med. Sat. de suffocat. Goetting. 1754, p. 19.

79) l. c. p. 407.

80) Froriep's Notizen über Natur- und Heilkunde, Nr.
u. Hecker's Annalen. Berlin 1829.

lmonibus reperiri aërem, quibus per tracheam, cisione facta, minime autem in iis, quibus per os r sit inflatus. Quam deinde *Albert*[81]) rem accu- ius perscrutatus est, cujus ex experimentis multis actèque descriptis deducere licet: Inflando per , sive oris sive instrumenti cujuspiam ope, nul- n usque ad pulmones penetrare aërem, sed potius t per os naresque reverti, aut epiglottide superato r oesophagum vehi in ventriculum. Si aër oris e, ut ille inquit, inflatur, non ulterius pervenit, am ubi linguae radix palato inhaeret; si contra li instrumentove alio cujus tubulus acuminatus ns linguae radicem laryngem attingit, aërem pul- nibus inflare vis, aër vehementer impulsus epi- ttidem versus laryngem deprimit talique modo tum sibi ad pulmones concludit et vel per os vel nares reverti cogitur. Si aër autem magna cum iementia talique in directione inflatur, ut omnis s fluxio mediam feriat epiglottiden, effici quidem est, ut epiglottis intus in laryngem repellatur, ilominus tamen aër per tracheam in pulmones ullus intrat, et ne tum quidem, si tubulus pro- dius ac trans epiglottidem, intus versam, ducitur, m tubuli lumen, anteriori laryngis parieti adhae- s, ejus tunicis concludatur. Hac sola conditione, contigerit, ut tubuli apicem inter epiglottidem eriorem que laryngis marginem interiorem in me- m transducas laryngem, aëri in pulmones intranti

---

) l. c. p. 389.

via aperitur. Cujus tamen experimenti usus in
tuis difficilis, in vivis nullus.

Quibus quidem experimentis, non posse i
pulmones per os, affatim probatum videtur, ne
quam mihi illud experimentum bene successit,
etiam pulmones ex pectoris cavo remoti per
chia ipsa difficillime inflantur, ita ut nunqua
aëre ita inflati, spiritui innatarent rectificatiss
Qui autem antea experimenta de hac re jam
tuerunt, et inflari posse pulmones per os, co
derunt, eo in errorem duci videntur, quod o
phagi expansionis contractionisque vicissitudo,
ex aëre in oesophagum inflatum oritur, motio
respirando factam ita imitatur, ut respirationem i
factam videre putes.

Si vero experimento inflandi aëris in inf
mortuo instituto in pulmonibus postea invene
aërem observatores, hunc respiratione neonati i
tis haud observata illuc pervenisse suspicari li

Quam ob rem aëris inflatione docimasiam
monum reddi incertum, ut approbemus, nulla e
causa. Quum enim illud experimentum, etiam
ritissimis tam difficile contingat, impossibile vid
imperitum matrem cum successu experimentum
stituere posse. Sin autem periti parturientem
verunt, et infanti aërem inflare tentaverunt,
hoc medico forensi celabitur.

Ceterum si in forensibus inquisitionibus
obveniat, in quo inflandi experimentum bene

sserit, haud difficile hanc respirationem artificio-m ab illa re vera facta posse discerni censeo, rationem habeamus incompletae pulmonum exten-onis, thoracis plani, sanguinis spumantis inopiae, aesertim autem illarum, quas in segmento pul-onum, respiratione aëre impletorum lentis opticae e observare licet, spumosarum bullarum absentiae.

§. 23.

Ad 3. Emphysemata pulmonum, quorum ope lmones aquae innatandi adipiscuntur facultatem, i in infantibus recensnatis raro occurrunt, a non-llis v. c. *Alberti*[82]), *Schmitt*[83]), *Chaussier*[84]) nen sunt observata. Haec vero vitia, si in ea tum respicitur, mox percipiuntur, praecipue len-opticae usu. Talis pulmonis, qui illo mutatus vitio sanae et integrae partes certe demerguntur ia, si respiratio locum non habuit.

§. 24.

II. *Causae, quae in infantibus, vivinatis re-rationem peractam celare possunt, occurrunt:*

1) Si noduli empyemata interlobularia, partes hepatisatae et scirrhosae pulmoni insunt, quae

---

2) De pulmon. subsid. experiment. prudenter applicando.

3) l. c. Vers. 32 Edinb. med. Comment. aus dem Engl. von Diel. Altenburg 1774. Bd. 2, S. 429.

4) Leçons de medicine legale par M. Orfila. Aus dem Franz. übers. von H. Breslau. Weimar 1822.

aut ne aër in eum intrat, impediunt, aut po
dere suo leviores aëre impletas pulmonis pa
tes ad vasis fundum secum trahunt.

2) Si respiratione pulmonum extensio tantum i
perfecta aderat.

3) Si infans suffocatione vera interiit et hac
pulmones sanguine nimis impleti sunt coagula

4) Si illi casus obvii, ubi infans longius per te
pus vixisse et clamasse dicitur, nec ullum
men post mortem infantis signum respiratio
factae prodit.

§. 25.

Ad 1. Quum aliquot minoris ambitus insu
partes degeneratae pulmonibus, non impeditur e
rum natandi facultas, quum autem plures major
que, fieri potest, ut ceterae, quae alioquin natare
partes una submergantur, quare, ut pulmones d
secentur, ad singularum partium natandi facultat
probandam, necesse fit. Pulmonibus autem, tub
culis universaliter infiltratis, si unquam hoc occ
rit, infantis sane vivendi facultas negatur. Ut a
tem pulmones illis, quae nominata sunt, vitiis d
generati bene explorentur, lentis opticae usus, it
experimentum concoctionis pulmonum in segme
singula dissectorum, per quod, si respiraverit n
natus, bullae spumosae ex pulmonibus eliciunt
aptum nobis videtur.

§. 26.

Ad 2. Ob majorem infantis debilitatem aut bronchium quemvis mechanice occlusum, ut alter lus pulmonum lobulus respiret, fieri potest, ut in ero natandi facultas inveniatur, alteri vero ea deiat [85]). Experientia, pulmonum dextrum prius iistro solere respirare, partim hisce conditionibus cilius reddet judicium partim conjecturam avertet sam, si secundum docimasiae regulas natandi faltatem utriusque pulmonis et totius et uniuscujuse ejus partis inquirimus. Simulque lentem optin nec non experimentum coquendo institutum in plorandis pulmonibus adhibemus.

§. 27.

Ad 3. Pulmones sanguine repletos coagulato, um mors e suffocatione vera exorta sit, etsi reraverint, aqua posse demergi, in dubio relictum . Experimentum tamen a *Büttner* [86]), *Metz-* [87]), *Schmitt* [88]); *Klose* [89]) instituta, suffocaton infantum pulmones, etsi fusco rubros ac sanine impletos, natandi habere facultatem, probare entur. Et quae ego institui experimenta me ocuerunt, catulorum suffocatione necatorum pul-

5) Henke, Lehrbuch der gerichtl. Medizin. 1835. §. 546.

6) l. c. nro. 28, 29, 33.

7) l. c. §. 329, a.

8) l. c. p. 245.

9) System der gerichtlichen Physik. Breslau. 1814. S. 370.

mones, qui eandem ceperant conditionem una cu corde, cujus ventriculus dexter sanguine quam m xime fuit extensus, aquae, ac sine corde oleo t rebinthinae spirituique rectificatissimo innatare, q fit, ut sententiis virorum, quos supra nomina assentiendum esse putem. Ceterum mors, suffo tione adducta, e pulmone ac corde facile cognos tur, et si unquam hac ex causa natandi facultate quod *Hoffmann* contendit, amitterent pulmone quum fortasse vasis sanguiferi ruptura multum sa guinis in pulmonum parenchyma effudisset, a quum mors suffocativa incidat ante perfectam pu monum respirando extensionem, partim sanguine exprimi, partim coctionis experimentum ibi pra primis adhiberi posse arbitror.

§. 28.

Ad 4. Quae huc pertinent observatione factae sunt a *Mauchard*, *Heister*, *Zeller*, *Bohn*, *T* *rez*, *Osiander*, *Metzger*, *Koenigsdorfer*, *Schmitt* [90] *Schenk* [91]), *Billard* [92]), *Albert* [93]), *Joerg* [94] qui diu jam vixisse, postquam nati sunt, respiras clamasseque infantes dicunt, quorum pulmones

90) l. c.

91) Hufeland's Journal, April 1806. S. 93.

92) Ueber die Krankheiten der Neugebornen, in der klin. Han bibliothek enth. auserles. Samml. der besten neuen kli med. Schrift. des Auslandes. Bd. 1. Weimar 1828.

93) l. c. p. 419.

94) Die Fötuslunge im gebornen Kinde. Grimma, 1835.

inimum quidem respirationis vestigium post mortem ostenderint. Quod autem dicunt, hujusmodi ifante, respirationem non per cellulas aëreis, sed er bronchia eorumque ramificationes perfecisse, a ut aër atmosphaericus in bronchia quidem, non ero in cellulas pulmonum aëreas penetraverit, mihi erisimilius videtur, in dictis casibus illum morbom statum pulmonum adfuisse, quem *Joerg* [95] *telectasin* pulmonum nominavit, et per quem pulones post partum vivi infantis in statu foetali remnentur, ita ut pulmonum major minorve pars, non ostante imperfecta et manca respiratione, a pulonum foetus conditionibus nullo modo discrepet.

Quum a *Joerg* demonstratum sit, atelectasin ilmonum horum aquae innatandi facultatem non olere, sperandum est, hunc statum pulmonum ocimasiam fallacem reddere non posse, dummodo perimentatores in natandi facultatem singulorum ilmonum dissectorum segmentorum attenti sint, iprimis vero concoctionem horum segmentorum aqua et eorum explorationem per lentem opticam on negligant.

§. 29.

Etsi sperare non licet, me juvenilibus meis boribus et conaminibus, quae hisce pagellis conentur, docimasiam pulmonum ita emendasse, ut posterum nulli dubitationi et nulli errori ansam

95) Ibidem.

praebeat — quod nunquam fieri posse existin propter tot et tantos naturae lusus et a solita norn aberrationes in infantibus neonatis obvias —, a tamen sperare ausim, me experimentis a me inst tutis paullulum quiddam contribuisse ad emendend ea et corrigenda vitia, quibus docimasia pulmonu hactenus laborat, si medici forenses haec exper menta digna censuerint, quae in foro applicentu eorum pretium accuratius examinabitur, quam occ sio mihi data permisit.

V I T A.

ɪgo *Carolus Guilelmus Parow*, ecclesiae evangelicae dictus, patre venerando *Joanne Ernesto Parow*, iversitatis Gryphiae Professore et Procancellario ur- ɜque Superintendente, quem fato ereptum acerbis la- imis prosequor, matre carissima *Joanna*, e gente *hlegel*, quam superstitem summum numen adhuc ser- vit, oriundus, Gryphiae a. d. XII. Cal. Maj. anni DCCCXVII natus sum. Primis literarum elementis Gymnasio Gryphisvaldensi imbutus, privatim per adriennium duce Doctore *Zander* fratreque optimo *ieodoro* quorum uterque diem jam obiit, literis ope- m navavi, quae ad studia academica viam muniunt. ɜstimonium maturitatis nactus, anno hujus saeculi XXV Gryphiae civibus academicis adscriptus a Re- ɔre Magnifico Ill. *Barkow*, nomen apud facultatem ɜdicam Ill. *Berndt* Decano spectatissimo rite pro- ɜsus sum. Quas hic audivi praelectiones hae sunt:

De Osteologia et Syndesmologia, de anatomia corporis humani arteque cadavera rite dissecandi Ill. *Schultze*.

De Botanice theoretica et practica, de Zoologia theo- retica et practica, de Historia naturali Ill. *Horn- schuch*.

De Chemia theoretico-practica, de Mineralogia Ill. *Hünefeld*.

De Physice Ill. *Tillberg.*
De Historia philosophiae Ill. *Stiedenroth.*
De Encyclopaedia et Methodologia doctrinarum me-dicarum Cel. *Kneip.*

Anno praeterlapso ad almam Viadrinam me con-contuli, ubi a Rectore Ill. *Ritter* in album receptu a Decano spectatissimo Ill. *Henschel* facultati medica adscriptus hasce audivi praelectiones:

De Physiologia Ill. *Purkinje.*
De Anatomia corporis humani, de Anatomia compa-rativa et pathologica, de arte cadavera rite disse-candi Ill. *Otto.*
De Botanice officinali et de Formulari Ill. *Goepper*
De materia medica Ill. *Wendt.*
De Pathologia generali Ill. *Henschel.*
De Chirurgia Ill. *Benedict.*
De Logice et Psychologia Ill. *Braniss.*

Anno MDCCCXXXVII almam Gryphiam tem-pore paschali iterum petii a Rectore Magnifico Ill. *Ni-meyer* et a Dacano spectatissimo Ill. *Schultze* in medi-cinae studiosorum numerum receptus hosce audi praeceptores summopere venerandos disserentes:

Ill. *Berndt* de Therapia generali, de Pathologia Therapia speciali, de morbis psychicis et arte ob-stetricia, nec non interfui eodem duce exercit-tionibus clinicis medicis et obstetriciis, praelectio de cholera orientali et conversatorio clinico.

Ill. *Seifert* de Semiotice et arte fascias chirurgicas adligandi.

Ill. *Schultze* artem cadavera rite dissecandi me docuit.

Cel. *Kneip* Chirurgiam, Ophthalmiatricen, artem operationum chirurgicarum instituendarum; item interfui exercitationibus ejus clinicis chirurgicis et ophthalmiatricis.

Ill. *Hünefeld* de arte pharmaceutica, etiam sodalis fui tria per semestra societatis chemico-physiologicae illo dirigente.

Nunc vero tentaminibus et philosophico et medico : non examine rigoroso rite peractis, spero, fore ut sertatione thesibusque publice defensis summi in me-ina, chirurgia et arte obstetricia honores in me con-antur.

THESES DEFENDENDAE.

I.

Succus pancreaticus magis ad cibos assimil[...]dos, quam ad eos solvendos pertinere videtur.

II.

Incarcerationem herniae spasticam approb[...] non possum.

III.

Phthisis tuberculosa arctissime cohaeret c[...] morbo scrophuloso.

IV.

Theoriam Brownii therapiae bene respond[...] censeo.